

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové projednal ve veřejném zasedání konaném dne 10. listopadu 2022, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Šulece a soudců Mgr. Zuzany Ursové a JUDr. Zdeňka Korfa, **odvolání obžalovaného** [REDACTED], narozeného [REDACTED] proti rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 21. 7. 2022, číslo jednací 3 T 57/2022-102, a rozhodl

takto:

K odvolání obžalovaného se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm.e), odst. 2 tr. řádu **zrušuje** ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu **se nově rozhoduje tak**, že u obžalovaného [REDACTED] se za spáchání přečinu zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, ohledně něhož zůstal výrok o vině v napadeném rozsudku nezměněn, podle § 46 odst. 1 tr. zákoníku **upouští od potrestání**.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, a za to byl odsouzen podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice s ostrahou.
2. Uvedeného trestného činu se dopustil tím, že v období od [REDACTED] 2020 do [REDACTED] 2022 v Hradci Králové, [REDACTED] ni jinde neplnil vyživovací povinnost na své [REDACTED], narozený [REDACTED], a [REDACTED], narozený [REDACTED], stanovenou mu rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 14. 12. 2016, č.j. 27 Nc 2262/2016-22, 27 P a Nc 273/2016, který nabyl právní moci dne 25. 2. 2017, a rozsudkem Okresního soudu

v Trutnově ze dne 4. 6. 2018, č.j. 0 P 68/2018-63, 27 P a Nc 142/2018, který nabyl právní moci dne 20. 7. 2018, ve výši 1 300 Kč na [REDAKCE] a ve výši 1 300 Kč na [REDAKCE] splatných vždy do každého 10. dne v měsíci předem k rukám [REDAKCE] narozené [REDAKCE] a při započtení částky 500 Kč, kterou uhradil v měsíci červnu 2021, dluží za uvedené období na výživném k rukám [REDAKCE] 51 500 Kč, když v době od [REDAKCE] 2020 do [REDAKCE] 2020 a dále v době od [REDAKCE] 2022 do [REDAKCE] 2022 byl zaměstnán jako [REDAKCE] u Obce [REDAKCE], kde však vyživovací povinnost nenahlásil, v době od [REDAKCE] 2021 do [REDAKCE] 2021 byl zaměstnán jako [REDAKCE] u spol. Randstad HR - Solutions Praha, kde však vyživovací povinnost nenahlásil, a od [REDAKCE] 2021 do [REDAKCE] 2022 byl evidován jako uchazeč o zaměstnání u Úřadu práce České republiky, Krajské pobočky Hradec Králové, Kontaktního pracoviště [REDAKCE] kde však žádných pracovních nabídek nevyužil, přičemž však od 1. 4. 2021 do 31. 8. 2021 pobíral od uvedeného úřadu dávky hmotné nouze.

3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, v němž poukázal na nepřiměřený trest odnětí svobody, který mu byl uložen, neboť své povinnosti vůči nezl. [REDAKCE] nezanedbal.
4. Krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost těch výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo a to z hlediska vytýkaných vad a dospěl k těmto závěrům.
5. Řízení před okresním soudem proběhlo v souladu s trestním řádem. Okresní soud respektoval ustanovení zajišťující obhajobu obžalovaného, stejně jako ustanovení upravující realizaci jednotlivých důkazů.
6. Okresní soud prováděl dokazování i hodnocení důkazů v kontextu s ustanovením § 2 odst. 5, 6 tr. řádu.
7. V průběhu veřejného zasedání obžalovaný poukázal na to, že krom 3.000 Kč již celé dlužné výživné uhradil. Toto potvrdila i [REDAKCE] nezl. děti [REDAKCE]. Za tímto účelem tak krajský soud veřejné zasedání odročil a dal obžalovanému možnost celé dlužné výživné uhradit. To obžalovaný učinil a [REDAKCE] nezl. dětí opět tuto skutečnost potvrdila. Za tímto účelem předložili sepsanou písemnou zprávu.
8. S ohledem na ustanovení § 196a) tr. zákoníku již krajský soud nemohl uvažovat o účinné lítosti, nicméně doplacení dlužného výživného krajský soud posuzoval z hlediska § 46 odst. 1 tr. zákoníku. Vzal v úvahu, že obžalovaný projevil účinnou snahu po nápravě, neboť dlužné finance [REDAKCE] nezl. dětí uhradil. Za takovéto situace krajský soud postupoval z hlediska § 46 odst. 1 tr. zákoníku a upustil od potrestání.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3/ tr.řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Hradec Králové 10. listopadu 2022

JUDr. Jan Šulec v.r.
předseda senátu

